

Příběhy našich sousedů

Josef Hlaváček

Scénář k audioreportáži

Vypracovali: Adéla Boháčová, Kristýna Komeščíková, Julie Marečková, Anežka Neprašová, Tereza Vlčková

Vyučující: Mgr. Martin Dvořák

Škola: Gymnázium Jana Palacha Mělník

Dne 16. dubna 2018 jsme se sešli v domě pana Hlaváčka, aby se s námi podělil o své vzpomínky z minulosti.

Náš pamětník se narodil 16. ledna 1947 ve Štěchovicích, ale po týdnu se s rodinou přestěhovali do Byšic, kde bydlí dodnes. Po dokončení základní školy s pěti dvojkami se rozhodl vystudovat průmyslovou školu v Ječné ulici v Praze. Ze zdravotních důvodů studium ukončil a vyučil se v energetice. Později si dodělal slaboproudou elektrotechnickou školu.

Do roku 1971 pracoval pan Hlaváček v Československé Akademii věd, kde udělal jeden zásadní krok.

Jsem vstoupil do té společnosti pro lidská práva a podepsal jsem 2000 slov, což byla taková, takovej protest, něco podobnýho jako Charta 77. Pak teda po letech taky přišla, ovšem to už mě politika na tolik vyléčila, že do Charty už jsem nevstoupil.

Pak mě oslovila nabídka jít pracovat na post do budovy Federálního shromáždění, kde teda jsem tam měl pracovat jako technik pro Československou televizi a rozhlas.

V té době mu bylo vyčítáno, že se politicky neangažuje a že by měl vstoupit do strany, ale pan Hlaváček odmítl a nikdy toho nelitoval. Předsedovi Federálního shromáždění tehdy řekl:

Pak už je tady jenom jediná možnost, že od vás odejdu, pane Indro, no to jsem si teda dovolil moc, soudruhovi jsem řek pane Indro.

Nakonec se mu odejít nepodařilo. Několikrát ho kontrolovali, měl přeházené osobní věci a později ho dokonce i soudili.

Normálně mě jako zavřeli jo, vykonstruovali na mě příběh, že jsem vynášel nahrávky a že se to dostávalo až do Svobodný Evropy, což teda nikdy nebyla pravda.

Ve vězení strávil několik měsíců a nebylo to pro něj vůbec jednoduché.

To vám řeknu, velice nepříjemný dny a kór pro člověka, kterej přišel dělat jako z fyzikálu. Celej život jsem žil poctivej život až jsem musel jít do Federálního shromáždění, na to aby ze mě udělali člověka pomalu na scestí jo. Celej život jsem žil mezi slušnejma lidma, na to aby mě soudruzi komunisti předvedli, že slušnej vůbec asi nejsem.

Jelikož jsme studentky Gymnázia Jana Palacha, zaujal nás příběh našeho pamětníka s jeho neobyčejným kamarádem, jímž byl právě Jan Palach.

A s tím Honzou jsem se seznámil v tom vlaku.

A on právě mě začal trochu tahat, voni měli nějakou sektu prostě, to vím že mi říkal, tebe bysme tam potřebovali.

K sektě?

Dodnes se neví, zda nějaká skupina kolem Jana Palacha vůbec existovala. Většina historiků tvrdí, že žádná sekta nebyla, že Jan Palach byl jediný.

Tehdá mě jako lákal, ale říkal mi no, že tam může jít i o život a takový no, že prostě tam se určuje, že přijde na někoho los.

Pan Hlaváček se nakonec zlákat nenechal. Tvrdil, že by to mamince nemohl udělat. Náš pamětník ho obdivoval a zůstane napořád v jeho vzpomínkách.

Šestnáctýho na mý narozeniny se upálil jo, takže to jentak nezapomenu.

I po smrti Jana Palacha nadále udržoval dobré vztahy s jeho rodinou. Maminka Jana Palacha mu dokonce pekla koláče na svatbu.

S manželkou Jarmilou následně vychovávali syna Aleše a dceru Radku.

Od osmi let se věnuje hudbě, nejprve hrál na harmoniku a později na saxofón. Dodnes hraje s kapelou a k hudbě vedl i své děti a dodnes vede všechna svá vnoučata.

Když jsem se ho potřeboval zbavit, tak jsem mu půjčil saxofón ať si s ním hraje.

Po revoluci navíc začal i vyučovat na středních průmyslových školách.

Já jsem učil první ročníky matematiku, učil jsem fyziku až do čtvrtého ročníku.

Postupem času se ukázalo, že pravda vítězí.

Takže ty boží mlýny melou pomalu, ale jistě, já teda na to věřím, protože mě tam vodrovnali vlastně tři lidi a ani jeden z nich nepřežil dva roky.

A jaká je jeho poselství pro naši generaci?

Až budete žít svůj život, plnohodnotně, aby vás nepotkalo nic takového, co potkalo mě, nebo nějaký nepříznivý život a myslím si, že jako by bylo dobře, aby lidi se chovali hlavně tak, že používají hlavu na svém místě.

Nahrávání rozhovoru u pana Hlaváčka

Natáčení audioreportáže v rádiu Signál